

موزه مخصوصیت

اورهان پاموک

برندہ جایزہ نوبل ۲۰۰۶

برگردان: مریم طباطبائیها

نشر پوینده

فهرست

۱۱	- شادترین لحظه زندگی من
۱۳	- بوتیک شانزلیزه
۱۷	- فامیل‌های دور
۲۱	- ملاقات در شرکت
۲۳	- رستوران فوایه
۲۷	- اشک‌های افسون
۳۳	- آپارتمان مرحمت
۳۹	- اولین نوشابه میوه‌ای ترکیه
۴۱	F - ۹
۴۵	- چراغ‌های روشن شهر و شادمانی
۴۹	- عید قربان
۵۹	- بوسه‌ای آرام
۶۵	- عشق، جسارت و مدرنیته
۷۱	- خیابان‌ها، میدان‌ها و کوچه‌پس کوچه‌های استانبول
۷۷	- برخی واقعیت‌های تلخ باستان‌شناسی
۸۱	- حسادت
۸۵	- دیگر تمام زندگی‌ام وابسته به توت

۴۶	- طبیعی است که کسی نامزدش را میانه راه رها کند؟	۲۶۱
۴۷	- مرگ پدرم.	۲۶۹
۴۸	- مهمترین چیز در زندگی شاد بودن است.	۲۷۵
۴۹	- تصمیم داشتم به او پیشنهاد ازدواج بدhem.	۲۸۱
۵۰	- این آخرین دیدار بود.	۲۸۹
۵۱	- شادمانی تنها تزدیک بودن به شخصی است که از صمیم قلب دوستش دارد.	۲۹۷
۵۲	- فیلمی در مورد زندگی و رنجها باید صادقانه باشد.	۳۰۳
۵۳	- دلخوری و یک قلب شکسته برای کسی اهمیت ندارد.	۳۰۹
۵۴	- زمان.	۳۱۷
۵۵	- فردا دوباره می آیم و دوباره کنار هم می نشینیم.	۳۲۱
۵۶	- شرکت فیلم سازی لیمو.	۳۲۹
۵۷	- بلند شدن و نرفتن.	۳۳۵
۵۸	- دربا.	۳۴۳
۵۹	- از سانسور تا رسیدن به سناریو.	۳۵۳
۶۰	- شب های بوآز در رستوران حضور.	۳۵۹
۶۱	- نگاه کردن.	۳۶۵
۶۲	- برای وقت گذرانی.	۳۶۹
۶۳	- ستون شایعات.	۳۷۵
۶۴	- آتش سوزی در بوآز.	۳۸۱
۶۵	- سگ ها.	۳۸۵
۶۶	- این چیست؟	۳۸۹
۶۷	- ادکلن.	۳۹۳
۶۸	- ۴۲۱۳ ته سیگار.	۳۹۹
۶۹	- گاهی.	۴۰۳
۷۰	- زندگی های از هم گستته.	۴۰۷
۷۱	- کمال خان دیگر سری به ما نمی زنید.	۴۱۱
۷۲	- زندگی هم مثل عشق.	۴۱۹

۹۱	- داستان بلقیس.	۱۸
۹۷	- تشییع جنازه.	۱۹
۱۰۱	- دو شرط افسون.	۲۰
۱۰۵	- داستان پدرم: گوشواره های مروارید.	۲۱
۱۱۵	- دست رحمی خان.	۲۲
۱۱۹	- سکوت.	۲۳
۱۲۳	- نامزدی.	۲۴
۱۶۵	- درد انتظار.	۲۵
۱۶۹	- نمودار تشریحی درد عشق.	۲۶
۱۷۵	- خم نشو، خواهی افتاد.	۲۷
۱۷۹	- اشیایی پر از تسلی خاطر.	۲۸
۱۸۳	- حالا دیگر ثانیه ای نبود که به او فکر نکنم.	۲۹
۱۸۷	- افسون دیگر نیست.	۳۰
۱۹۱	- خیابان هایی که مرا به یاد او می انداخت.	۳۱
۱۹۳	- اشباح و سایه هایی که فکر می کردم افسون هستند.	۳۲
۱۹۷	- رفقارهایی خشن.	۳۳
۲۰۳	- مثل سگی فضایی.	۳۴
۲۰۹	- اولین بذر های موزه من.	۳۵
۲۱۳	- برای امیدی کوچک که درد عشقم را تسکین ببخشد.	۳۶
۲۱۹	- خانه خالی.	۳۷
۲۲۱	- مهمنانی آخر تابستان.	۳۸
۲۲۷	- اعتراف.	۳۹
۲۳۱	- زندگی آرام در خانه ساحلی.	۴۰
۲۳۵	- شنا کردن به روی پشت.	۴۱
۲۳۷	- غم و اندوه پاییز.	۴۲
۲۴۵	- روزهای سرد و تنهای نومبر.	۴۳
۲۴۹	- هتل فاتح.	۴۴
۲۵۷	- تعطیلات اولودا.	۴۵

۷۳- گواهینامه افسون.....	۴۲۳
۷۴- تاریک خان.....	۴۲۹
۷۵- شیرینی سرای مروارید.....	۴۳۵
۷۶- سینماهای بی اوغلو.....	۴۴۱
۷۷- هتل بزرگ سميرامیس	۴۴۷
۷۸- باران تابستانی.....	۴۵۵
۷۹- سفر به دنیایی دیگر.....	۴۵۹
۸۰- بعد از تصادف.....	۴۶۷
۸۱- موزه مخصوصیت.....	۴۷۳
۸۲- کلکسیونرها.....	۴۷۹
۸۳- خوشبختی.....	۴۸۵

۱- شادترین لحظه زندگی من

شادترین لحظه زندگی‌ام بود، می‌دانستم. اگر از قبل این را می‌دانستم برای نجات این شادمانی هر کاری می‌کردم. ممکن بود همه چیز تغییر کند؟ بله، اگر می‌دانستم این لحظه، شادترین لحظه زندگی‌ام خواهد بود، هیچ وقت آن را از دست نمی‌دادم. با آرامشی عمیق تمام وجودم از آن حس طلایی پر شد. شادمانی‌ای که شاید چند ثانیه طول کشید اما برای من به اندازه ساعتها و یا سال‌ها گذشت. روز دوشنبه ۲۶ می ۱۹۷۵ بود. چند لحظه مانده به ساعت سه انگار از گناه و جزا و پشیمانی نجات پیدا کردیم.

افسون را آرام در آغوش گرفتم. شاد بودم. آنقدر غرق در عشق بودم که اصلاً به شکل این گوشواره توجه نکرده بودم. آن بیرون هوا بسیار مطبوع بود. زیبایی روزهای بهار استانبول را داشت. مردم استانبول هنوز لباس‌های زمستانی می‌پوشیدند. با این که زمستان تمام شده بود اما داخل مغازه‌ها و ساختمان‌ها هنوز سرد بود.

مثل بچه‌ها زیر یک لحاف دراز کشیده بودیم، لحافی که بوی عود می‌داد. از سوی پنجره رو به دریا باد ملایمی می‌وزید، بادی که بوی بهار می‌داد. باد پرده‌های توری را تکان می‌داد و بدن ما را نوازش می‌کرد. صدای بچه‌هایی که آن پایین فوتیبال بازی می‌کردند به گوش می‌رسید. حتی فحش‌ها و دعواهای شان کلمه به کلمه شنیده می‌شد. گاهی به یکدیگر نگاه می‌کردیم و